

[Rasmussen (Gylling).]

at man gik for vidt; man var bange for over for disse Institutioner at gøre Indgreb, som vilde virke skadeligt, og man var bange for at tage Konsekvenserne deraf. Det forekommer mig at være Udtryk for dobbelt Tale, naar man saa bagefter proklamerer sig som Folk, der selv har været interesseret i at tvinge Renten ned. Og Konverteringsforslaget, der blev fremsat i Septemder, havde, saa vidt jeg husker, heller ikke de Herrers Billigelse, endskønt det var meget vidtgaaende. Man kan diskutere, hvorvidt det, der var krævet, var rigtigt, men naar man taler om, at man mangler vidtgaaende Forslag fra Regeringens Side, vil jeg hævde, at de Forslag, der hidtil har været fremme her i Tinget, har i alt Fald været for vidtgaaende til, at Venstre kunde give Tilslutning til dem.

Jeg vil ogsaa gerne i Forbindelse med disse Spørgsmaal fremsætte et Par Betragtninger over det, som i den senere Tid ofte har været Genstand for Diskussion næsten ved hvert Forslags Behandling her i Rigsdagen, nemlig Forholdene rentemæssigt set i Banker og Sparekasser. Man har fremstillet Forholdene, som om det skyldtes Handelsministeren personlig, at Rentesænkningens Virkninger ikke blev det, man havde tænkt sig. Det er at komme lovlig let over det. Jeg erindrer Venstres Ængstelse ogsaa den Gang for at gaa for vidt over for Banker og Sparekasser. Jeg husker, at vi her i Tinget diskuterede dette Forslag. Man havde fra forskellig Side den Opfattelse, at Formen maatte være den, at Rentesænkningen kom enhver til gode i det Omfang, som Lovens Rammer tillod, altsaa den, der før gav 5 pCt., gav 4, og den, der før gav 4½ pCt., gav 3½. Det skyldes imidlertid ikke dette høje Ting, men det andet høje Ting — idet det blev udtalt i Landstingets Udvalgsbetænkning —, at der over for Pengeinstitutionerne blev gjort den Indrømmelse, at de inden for Lovens Rammer i høj Grad selv maatte anvise, hvor Besparelserne særlig skulde komme. Det er ikke et Krav stillet af hverken de Radikale eller Regeringspartierne, det er et Krav, som de Herrers Meningsstæller i det andet høje Ting meget stærkt understregede, og der har man altsaa Grunden til, at denne Lov muligvis ikke har faaet en Virkning, som

ogsaa jeg havde ønsket var blevet mere effektiv.

Jeg forstaar paa de forskellige Udtalelser, at dette Lovforslag vil blive behandlet i et Udvalg, og vi fra vor Side er villige til i denne Udvalgsbehandling at undersøge, om der er Mulighed for paa enkelte Omraader at gaa længere ned med Udlaansrenten end efter Lovforslaget. Jeg kan med disse Bemærkninger give mit Partis Tilslutning til dets Gennemførelse.

Vagn Bro: I Tilslutning til den klare og efter min Mening udmærkede Tale, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, holdt, vil jeg gerne have Lov til over for Finansministeren at uddybe det Spørgsmaal, mit Partis ærede Ordfører var inde paa i Slutningen af sin Tale, nemlig den Rente, Staten tager af de Panteobligationer, som tilhører de Fonds, der er opført paa Statsregnskabs Status. Jeg ser ganske vist, at der i Forhold til det sidste Forslag, der blev Lov under 3. Marts 1931, er sket dette, at der af Ordene: „udlaanes direkte af Statskassen“ er slettet i nærværende Forslag Ordet „direkte“. Men jeg gaar ud fra, at dette kan ikke være afgørende, thi der udtales i Bemærkningerne til Lovforslaget intet om en Ændring, og derfor maa jeg gaa ud fra, at alle de Obligationer, som henhører under saadanne Fonds, der hører til Statsregnskabet, maa falde ind under baade den tidligere Lovgivning og den Lovgivning, vi her drøfter. Og da maa jeg have Lov til at sige, at det kan jo ikke hjælpe de Laantagere meget, som nu i to Aar har set paa en gældende Lov, hvorefter Ministeren havde Bemyndigelse til at nedsætte deres højtforrentede Obligationer, 5 pCt. Obligationer, til 4½, og jeg vil derfor ogsaa sige, at det vil hjælpe dem endnu mindre, at der kommer en Lov, der siger 4¼, hvis Forholdene ikke effektivt ændres for dem. Jeg vilde derfor gerne have Lov til at rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om man ikke snart kan forvente, at baade den tidligere Lov og den, vi nu behandler, maa faa et positivt Resultat for de paagældende Laantagere. Forholdet er det, at det er mig bekendt, at en Del Mennesker — jeg ved bl. a. paa et større Gods i Nordjylland, Birkelse, og i Grevskabet Wedellsborg, hvor man i sin Tid ved Fæsteafløsningen var kommet